

SUDAN

EXC.MI P. D. XYSTI MAZZOLDI

Episcopi tit. Lameni, Vicarii Ap. de Bahr el-Gebel (Bahr el-Gebel)

Juba, die 3 augusti 1959

Eminentissime ac Reverendissime Domine,

Valde honorificum mihi fuit recipere epistolam Pontificiae Commissionis Antepraep. pro Concilio Oecumenico Prot. N. C/59-1717.

Nunc pergratum mihi est maxima cum humilitate Pontificiae Commissioni Antepraep. pro Concilio Oecumenico aliquas opiniones et vota submittere, quae forte in futuro Concilio tractari poterunt.

1. Studium circa errores communismi.

Solemnis condemnatio errorum communismi circa fidem.

Quomodo tractandi sunt fautores communismi.

Remedia ad debellandum communismum.

2. Examinanda forma nationalismi exaggerati. Dicunt Ecclesiam catholicam alienum statum esse intra nationalem statum.

Confirmanda doctrina de Ecclesia catholica qua societate perfecta, supernaturali atque universali. Ius Ecclesiae ubique praedicandi verbum Dei.

3. De auctoritate Episcopi in sua dioecesi super Clerum Regularem necessarium ad curam animarum.

Auctoritas Episcopi (Ordinarii) in terra Missionum super Religiosos missionarios. Codificare praecipuas normas. Codex regularum pro Clero indigeno et pro Seminariis in terra Missionum.

4. Natura apostolatus laicorum. Relatio eiusdem apostolatus ad Hierarchiam.

5. Codificatio praxis ieiunii eucharistici, hebdomadae instauratae, Missae vespertinae.

6. Vita communis sacerdotum i. e. Cleri saecularis.

Administratio centralis beneficiorum atque aequa distributio bonorum omnibus sacerdotibus dioecesis.

Limites ponere vel omnino prohibere mendicationem clericorum et religiosorum.

Habitus clericalis: libertas utendi quovis decenti habitu extra liturgicas functiones et administrationem Sacramentorum.

7. Unificatio aliquarum Congregationum religiosorum vel religiosarum quae eundem finem prosequuntur.

Curare ut religiosi Ordines aliquam provinciam scientiarum etiam laicarum per aliquos eorum sodales profundissime studeant.

8. Sacerdotibus qui lapsi sunt facilius reddere redditum:

a) vel ad vitam sacerdotalem si velint et possibile sit,

b) vel ad vitam boni laici absque importabilibus oneribus.

9. Poenitentiae Sacramenti administratio nostris temporibus saepe evadit nimis gravosa et difficilis et semper maioribus indiget cautelis. Videre num in Ecclesiae potestate sit minus exigere ex parte poenitentis in peccatorum confessione, etc.

10. Revisio et simplificatio ritus administrandi Baptismi. Saepe multi baptizandi sunt eodem tempore ab uno sacerdote, qui simul attendere debet ad ministerium audiendi confessiones, praedicandi, celebrandi Missam. Non paucis vicibus Missionarius visitans fideles in pagis incipit ministerium horis matutinis usque ad horam primam vel secundam p. m.

Humiliter prostratus ad osculum Sacrae Purpurae, benedictionem implorans pro me, Missionariis et operibus apostolicis, gratias ago meque ex corde profiteri gaudeo

Eminentiae Tuae Rev.mae
addictissimum

✠ XYSTUS MAZZOLDI

Episcopus tit. Lamenus

Vicarius Ap. de Bahr el-Gebel

2

Exc.MI P. D. EDUARDI MASON

Episcopi tit. Rusicadensis

Vicarii Ap. de Bahr el-Ghazal (Bahr el-Gazal)

Wau, die 21 augusti 1959

Eminentissime Domine,

Responsionem mitto tuis litteris — N. 1 C/59-1718 — quae, quamvis die 18 iunii scriptae sint, ad me tamen non pervenerunt nisi die 26 iulii.

Res quas in folio hic incluso humillime propono exprimunt vota mea meorumque Sacerdotum.

Haud sciens an aliquae ex his propositionibus pertineant ad aliquod dicasterium potius quam ad Concilium, omnia tamen cum libertate et sinceritate subicio istae Pontificiae Commissioni.

Tibi, Eminentissime Princeps, et Pontificiae Commissioni Antepreparatoriae, cui dignissime praees, felicem exitum laborum opto et preces nostras promitto.

Eminentiae tuae illustrissimae

✠ EDUARDUS MASON

Episcopus tit. Rusicadensis

Vicarius Ap. de Bhar el-Ghazal

A) De Principiis

1. Ut Mediatio Universalis Gratiarum Beatissimae Virginis Mariae pertractetur ad veritatem definiendam.

2. Ut doctrina Sanctae Matris Ecclesiae de *Limbo* necnon de *salute aeterna acatholicorum adultorum* ample illustretur praesertim quoad interpretationem dicti « Extra Ecclesiam nulla salus ».

3. Ut de *humana libertate* penitus disseratur praecipue in educatione, arte, et cultura; proferendo quaestiones de statuslatria deque similibus vel consequentibus erroribus societatis modernae.

4. Ut errores et pericula *communismi athei* denuo funditus pertractentur ad ampliora remedia, si quae extent, suggerenda.

5. Ut veritas Catholica circa *nationalismum* et *diversas humanas stirpes* dilucidetur ad errores refellendos.

B) De agendis

1. Ut Pascha et alia Festa Mobilia die fixo celebrentur.

2. Ut *Ordo vigiliae Paschalis* ulterius simplificetur.

3. Ut *Breviarium* in recitatione extra chorum ad brevioram formam redigatur; et ut habitus clericorum ulterius aptetur temporibus et regionibus.

4. Ut *Sacramenta Baptismi, Confirmationis, Poenitentiae, Matrimonii et Extremae Unctionis*, de iure patrio sermone administrentur; idem servetur in Sacramentalibus omnibus.

5. Ut *Diaconatus Ordo*, tamquam gradus et institutio etiam a Presbyteratu separata, conferatur laicis, moribus, pietate et zelo insignibus, etiamsi in matrimonio coniunctis.

Hic Diaconatus Ordo in locis Missionum peculiaribus normis regatur (ad maiorem facilitatem).

6. Ut omnes fideles *cuiusvis ritus* libertate fruantur adeundi Ritus Ecclesiae Universalis; et ut multitudo Rituum, ubi convenienter fieri potest, ad unitatem tendant.

7. Ut exquiratur an Bona Temporalia Ecclesiae ad meliorem formam reduci possint; praesertim cum de *praediis* agitur quorundam beneficiorum, et de « thesauris » qui inutiliter servantur apud pleraque templa: antequam tinea vel fures ea demoliant.

8. Ut *relaxatio* morum huius aetatis (edonismus, nuditas, promiscuitas sexuum, cinema, televisio, ludi, etc.) consideretur et remedia apta proponantur.

9. Ut *apostolatus laicorum* cuiusvis formae aut iam extantis aut in posterum instituendae, sedulo promoveatur ab omnibus.

Item exquiratur num activitas cleri in problematibus societatis extendi vel in meliorem formam reduci possit.

10. Ut *viri periti* re morali, dogmatica, iuridica, civili et sociali ex Academiis Romanis, vel Dioecesibus, vel Universitatibus *saepe* mittantur (ad tempus) ad potiores apud infidelium Missiones in Apostolatu cooperandi causa.

11. Ut *ratio studiorum* in Academiis Ecclesiasticis, Seminariis, et Collegiis Religiosorum magis idonea efficiatur necessitatibus Ecclesiae aetatis nostrae.

12. Ut Clerici et catholici omnes toto corde promoveant *Unitatem Ecclesiae*, et nimia re *apologetica praetermissa*, curent ut omnes vires ad bonum faciendum (le forze del *bene*) cuiusvis nationis, cultus vel stirpis confluant in unum.

✠ EDUARDUS MASON
Episcopus tit. Rusicadensis
Vicarius Ap. de Bhar el-Ghazal

3

EXC.MI P. D. AUGUSTINI BARONI

Episcopi tit. Baleciensis, Vicarii Ap. Khartumensis (Khartum)

Khartum, die 30 augusti 1959

Eminentia Reverendissima,

Meas responsiones Vestrae Eminentiae mitto et veniam peto si quam parum in hoc labore adiuvere possum.

A Vestra Eminentia benedictionem humiliter postulo.

Vestrae Eminentiae Rev.mae
add.mus servus in C. I.

✠ AUGUSTINUS BARONI
*Episcopus tit. Baleciensis
Vicarius Ap. Khartumensis*

A) DISCIPLINA ECCLESIASTICA

1. *De potestate episcopali.*

Optandum est ut potestas Episcoporum « gubernandi dioecesim tum in spiritualibus tum in temporalibus cum potestate legislativa, iudiciaria et coactiva » (can. 335), amplius declaretur atque definiatur.

NB. In aliquibus nationibus potestas episcoporum « in temporalibus » hodie non raro a principibus civilibus et a tribunalibus civilibus impugnatur. Videtur igitur necessarium ut Litterae Apostolicae nominationis Episcoporum mentionem faciant etiam eorum potestatis administrandi et tutelandi bona temporalia Ecclesiae cui praeficiuntur.

2. *De Episcoporum iurisdictione.*

Praesentia plurimorum Episcoporum in unica dioecesi, unusquisque eorum cum iurisdictione ordinaria independenti, ut accidit in dioecesibus ubi fideles diversi ritus habentur, falsam notionem creat quod Ecclesia Catholica divisa sit, et non raro contentiones causat etiam cum scandalo fidelium.

Similiter praesentia in dioecesi Sacerdotum, Episcopo dioecesano non subiectorum, sed iurisdictionem ab Episcopis eorundem ritus in aliena regione residentibus recipientium, ut accidit in dioecesibus ubi

fideles diversi ritus reperiuntur, non paucas difficultates causat, magno cum detrimento Ecclesiae et scandalo fidelium.

Simplificationem petimus. Admisso principio quod fideles maxima cum libertate eorum ritum servare possint, et sacerdotes eiusdem ritus curam de eis habeant, decernendum est quod omnes fideles et sacerdotes unico Episcopo dioecesis subiiciant; quantum potest Episcopus nominetur qui sit eiusdem ritus maioris portiois fidelium, et coadiuvetur, si necesse sit, a vicario generali, etiam caractere episcopale aucto, pro quocumque ritu.

Hoc modo *a)* Exemplum datur unitatis et pacis; *b)* Disciplina religiosa et apostolica confirmatur; *c)* Contentiones vitantur; *d)* Et regimen propagatioque associationum apostolatus laici in dioecesi et in natione expediuntur.

3. De dependentia Religionum et Institutorum saecularium a Sancta Sede et ab Episcopo.

Ut apostolatus maxime proficiat, optandum est ut instituta Religiosa Sanctae Sedi maiorem subiectionem profitentur, consilia et vota directe recipiant, maxime quoad apostolatum. Haec directa interventio Sanctae Sedis, tempore opportuno, summam utilitatem refert ad omnium opus et studium corroborandum.

Similiter optandum est ut instituta religiosa maiorem subiectionem Episcopo dioecesano profitentur et praesertim executionem promoveant decretorum de his quae ad exercitium pastorale pertinent. Hac admonitione maxime indigent instituta religiosa Sororum.

4. De Curiae Romanae Internationalizatione.

Ut catholicitas Ecclesiae maxime refulgeat, optandum est ut Curia Romana magis magisque internationalizetur.

5. De revisione partis primae libri quarti iuris canonici « De Iudiciis » et libri quinti « De Delictis et Poenis ».

Optandum est ut disciplina in tribunalibus servanda simplificetur, ut cursus processuum expediatur et actiones iudiciales efficaciter concludantur.

Lex poenalis necessitatibus hodiernis adaptanda est; simplicior in forma et efficacior in applicatione reddenda est.

Notandum quoque est quod aliqua nefasta delicta huius temporis in praesenti legislatione congrua poena non muniuntur.

6. *De conversione Sacerdotum orientalium dissidentium et Pastorum Protestantium.*

Frequenter Sacerdotibus et Praelatis dissidentibus, qui ad veram Ecclesiam redire cupiunt, magnas difficultates affert sollicitudo de eorum sustentatione post conversionem, et, si matrimonio coniuncti sunt, de eorum familiae sustentatione.

Hoc frequentius accidit, cum Pastores Protestantes ad Catholicam fidem convertuntur, et ad susceptionem ordinum sacrorum ministeriumque pastorale parati non sunt.

Si apud Sanctam Sedem et quemcumque Episcopum inveniretur qui eos facile et efficaciter coadiuvare posset ut officium decorum et conveniens invenirent, eorum conversio faciliior esset.

Videtur quod aliqua institutio permanens hoc officium convenienter absolvere poterit.

Si clericorum conversio expeditur, fidelium quoque conversio facilius obtinetur. Cum providetur ad ea quae necessaria ad eorum honestam sustentationem sunt, opus iustitiae socialis et christianae caritatis persolvitur.

7. *De Beneficiis Ecclesiasticis.*

Plures Sacerdotes qui in cura animarum sunt in inopia vitam degunt, quia eis beneficium ecclesiasticum omnino deest, dum e contra alii parochi fructos pingues beneficia percipiunt. Praeterea non pauci inter Sacerdotes, qui beneficium possident, peritia aut possibilitate illud bene administrandi carent. Quod si aliquis inter eos perite et fructuose beneficium administret, facile homo negotiosus reputatur. Postremo fere omnes Sacerdotes in sollicitudine sunt cum de eorum senectute et probabili inopia cogitant.

Ut Sacerdotes libere et generose ad curam animarum se devoveant et administrationis in loco possibilis invidia amoveatur, necnon aequior distributio beneficiorum fructuum obtineatur, et beneficia omnia a peritis administrentur, peto ut omnium beneficiorum administratio in Curia Dioecesana servetur et periti (Sacerdotes vel laici) ei praeficiantur. Hi administratores, de mandato Episcopi et sub eius vigilantia, singulis Sacerdotibus — illis quoque qui a vetustate vel infirmitate otio adstringuntur — aequam portionem pecuniae mittent, quae eis et eorum domesticis sufficiat.

8. *De auxiliariis Sacerdotum.*

Usque nunc mihi persuasum non est quod conveniens sit ut habeantur diaconi, matrimonio coniuncti aut caelibes cum obligatione servan-

dae castitatis, qui Sacerdotes in cura animarum adiuvent. Mihi videtur quod incommodis commoda superentur.

Puto tamen quod utilis et possibilis sit fundatio instituti laicalis virorum, quod candidatos praeparet et illos mittat in adiutorium Sacerdotum tum in dioecesibus tum in missionibus. Hoc modo Superiores Instituti fidem praestant de membrorum convenienti praeparatione, et eos mittunt vel transferunt quo magis necessarii sunt, et eos denuo recipiunt cum causa vetustatis, vel infirmitatis, vel aliae difficultatis, curam animarum derelinquere debent.

Quod isti auxiliarii magnum servitium Sacerdotibus reddere possint comprobatur ab experimento facto a congregationibus religiosis et missionariis quae fratres coadiutores habuerunt et habent, et ab experimento facto a pluribus seminariis et nosocomiis et institutibus quae servitium Sororum obtinuerunt.

9. *De habitu ecclesiastico* (can. 136).

Habitus ecclesiasticus, qui in regionibus latinis in usu est, valde differt ab illo qui aliis in locis utitur. Cum nunc aditus de regione ad regionem perfacilis sit, optandum est ut in omnibus locis habitus ecclesiasticus uniformis et simul etiam iter facientibus aptus sit. Urgemus tamen quod coram populo habitus ecclesiasticus semper servetur eo modo confectus ut Sacerdos plane cognoscatur et ei reverentia adhibeatur.

10. *De diebus festis* (can. 1247 ss.).

Praesens lex (can. 1248), quae imperat ut festis de praecepto abstinendum sit ab operibus servilibus, multas artes non considerat. Nunc in multis casibus machina opera servilia facit, quae ab homine olim agebantur. Et inveniuntur nunc aliae artes quae operantem plus defatigant quam opera servilia.

Peto ut haec lex corrigetur, quia operum traditionalis distinctio non concordat cum societatis organizatione nostris diebus. Oportet ut declaretur quod illa opera sunt vitanda quibus lucrum petitur et quibus fidelis impeditur a Sancta Missa audienda et a catechetica instructione recipienda.

11. *De catechetica institutione* (can. 1329 ss.).

Adultorum catechetica institutio, quam canon 1332 praescribit, non datur praeter quam in paucis locis. Difficultas convocandi varios coetus fidelium aliqua hora Dominicae (vel per hebdomadam, si necessarium sit) realis est: licet opera et studium ad hoc faciendum conferta sint,

felix exitus opera raro coronatur. Instructiones quae sodalibus associationum apostolatus laici dantur huius catecheticae institutionis conveniens supplementum esse non videntur, quia hi sodales minor pars fidelium sunt.

Ne parochus officium hanc difficultatem solvendi relinquamus, neque permittamus ut instructio catechetica locum sacrae homiliae teneant. Forsitan in quacumque regione vel in quacumque dioecesi aliqua solutio collectiva adoptanda est.

Videtur maxime fovere diffusionem christianae doctrinae inter alia, 1) Instructio catechetica quae immediate post Missam donatur, aut quo tempore Episcopus conveniens iudicet; 2) Distributio lectionis catecheticae, typis descriptae, dummodo certum sit quod singulis familiis regulariter haec lectio mittatur (et conveniens est ut haec lectio a peritis parata sit pro tota dioecesi vel pro tota regione); 3) Instructio catechetica, per radio vel televisionem conferta, statutis diebus et horis, ubi possibilis est (parochi fidelibus constanter instabunt ut illi institutioni attentionem praebeant).

NB. Optandum est quod in his lectionibus magis magisque Summi Pontificis Litterae Encyclicae et Episcopi epistolae pastorales explicentur.

12. *De abstinentia et ieiunio* (can. 1250 ss.).

a) *De abstinentia* (can. 1250).

Abstinentia prout nunc definitur in multis regionibus et multis fidelium coetibus perdifficilis est. E contra in aliis regionibus et aliis fidelibus perfacilis est et supplicium non implicat.

Videtur necessarium ut formula inveniatur quae fere omnibus fidelibus conveniens sit.

Ut aliquam sententiam aperiatur, propono ut lex abstinentiae vetet omnem potionem alcoholicam et fumum tabaci haurire. Haec abstinentia ab omnibus populis actio virtute praedita putatur, omnibus fidelibus possibilis est, dum supplicium assuetis causat, alios a consuetudine arcet, et in omnibus casibus valetudini operam dat et parsimoniam adiuvat.

b) *De ieiunio* (can. 1251).

Ieiunium, prout in hoc canone definitur, difficile est et multis fidelium coetibus impossibile est. Etenim multae dispensationes vel limitationes concessae sunt.

Hic quoque multi multa cogitant. Ut aliquam sententiam aperiatur, propono ut lex ieiunii vetet omnem cibum solidum intra sex horas continuas quas quisque fidelis suo iudicio determinabit a sexta hora ad vigesimam quartam horam diei. Haec formula cuicumque fidei concedit ut

sui ieiunii tempus supputet, suas obligationes sociales adimpleat et simul parvam poenitentiam faciat. Hoc modo ieiunium quadragesimale quoque omnibus vel fere omnibus fidelibus possibile est.

B) DE LITURGIA ET SACRAMENTIS

1. *De festo Paschatis D. N. I. C.*

In kalendario liturgico festum mobile Paschatis non paucarum aliarum difficultatum liturgicarum causa est. Contra si hoc festum in aliqua die dominica aprilis fixetur, multae aliae normae liturgicae faciliores erunt.

Eo magis, cum in determinatione diei Festi Paschatis utilitatem consideramus magis quam rationem historicam, facilius erit ut Etherodoxi veterem quaestionem historicam relinquunt et diem festum Paschatis nobiscum celebrent, quod ut nobis propius admoveant favebit.

Solutio facilis haberetur si determinetur ut prima dominica aprilis prima Dominica Passionis sit, secunda dominica aprilis secunda Dominica Passionis (seu Palmarum) sit, tertia dominica aprilis Dominica Paschatis D. N. I. C. sit, et quarta dominica aprilis Dominica in Albis sit.

Haec determinatio kalendarii liturgici favebit determinationi kalendarii scholastici, kalendarii civilis, etc.

2. *De lingua liturgica.*

Lingua latina in Sancta Missa et in Rituali Romano a multis Catholicis atque a Protestantibus essentialis non putatur et fidelium pietati partim noxia videtur. Et notandum quoque est quod multi fideles, cum linguae vernaculae in liturgia renunciare debent, hoc maxima cum afflictione faciunt, quasi propriae patriae renunciassent.

Operam et studium iam contulimus ad participationem fidelium in celebratione Sanctae Missae obtinendam. Fortasse bonum est ut linguam vernaculam quoque permittatur in tota Missa, exceptione facta de Canone Missae, vel exceptione facta de prima parte Canonis Missae, i. e. a principio Canonis usque ad Pater Noster, ut fideles una cum Sacerdote a Pater Noster sese preparant in lingua vernacula ad Sanctae Communionis receptionem.

In Rituali Romano bonum videtur ut lingua latina in formulis sacramentalibus servetur et vernacula lingua in omnibus orationibus, benedictionibus, unctionibus et exorcismis permittatur.

3. *De Communionem Eucharistica de praecepto* (can. 859).

Cum obligatio sub gravi Communionis Eucharisticae recipiendae Communioni Paschali in hodierna legislatione tantum restringatur, complures fideles huic unice pietatis actioni assueverunt, quod eorum pietati et vitae Christianae non parvum nocumentum affert.

Si duas Communionem de praecepto ab omnibus fidelibus postulemus, v. g. tempore Nativitatis D. N. I. C. et tempore Paschatis, illos a spirituali somno excitabimus. Solemnitas Nativitatis Domini ab omnibus fidelibus servatur. Obligatio Sanctae Communionis recipiendae eos adiuvabit ad hoc festum pie et sancte celebrandum.

4. *De tempore Missae celebrandae* (can. 821).

Omnes Sacerdotes quotidianae Missae celebrationi iam assueverunt. In can. 821, § 1 statuitur « Missae celebrandae initium ne fiat citius quam una hora ante auroram vel serius quam una hora post meridiem ». Nunc frequenter accidit ut plerique Sacerdotes iter facientes celebrare non possint.

Peto utrum possibile sit ut tempus Missae celebrandae extendatur. Procul dubio pietas Eucharistica augebitur, si haec concessio donetur.

Rem res consequitur. Si tempus Missae celebrandae extenditur, sequitur quod tempus distributionis Sacrae Communionis (can. 867 § 4) eadem regula determinetur.

5. *De officio divino seu de horis canonicis*.

Officium divinum nunc fere ab omnibus Sacerdotibus singulatim recitatur. Optandum est quod antiphonae et responsoria, quae tantum recitationi in choro apta sunt, amoveantur.

Praeterea optandum est ut lectionibus Novi Testamenti in officio divino magis magisque locum detur.

Criticus non paucas lectiones Sanctorum excutere cupit et lectiones Veteris Testamenti aut minuere aut paucas mutare.

C) DE DOGMATE

1. *De doctrina Corporis Mystici D. N. I. C.*

Optandum est ut in doctrina Corporis Mystici D. N. I. C. magis magisque studium ponatur propter multa pastoralia beneficia quae ex ea sequuntur, v. g. vinculum fraternitatis quo omnes Christiani adstringuntur, fidelium participatio celebrationi Missae, etc.

2. *De effectibus SS. Eucharistiae.*

Optandum est ut dogmatica doctrina de natura fructuum SS. Eucharistiae quos in anima et corpore operantur digne sumentibus maiori diligentia declaretur, saltem ut sermonibus divulgetur et ita fidelium pietas augeatur.

3. *De erroribus perniciosis.*

a) Cum aliqua nova gubernia tyrannice rempublicam gubernent, Ecclesiae Catholicae iura denegent, et eorum falsa principia ab exaggerato nationalismo orientur, opportunum videtur ut denuo sollemniter declaretur et comprobetur quod Ecclesiae est ius docendi, scholas catholicas habendi, et institutionem religiosam quae in omnibus institutionibus publicis et privatis impartitur regulandi et inspiciendi.

b) Cum spiritus qui nunc appellatur « democraticus » longe lateque propagetur et in multis casibus ultra modum progrediat, ita ut viri in auctoritate constituti nec revereantur neque oboediantur, opportunum videtur quod denuo declarentur et comprobentur principia doctrinae Ecclesiae quoad dependentiam ab auctoritate legitime constituta et quoad curam civium ita ut tum qui in potestate sunt constituti tum subditi eorum iura et officia cognoscant et servent.

Haec declaratio opportuna videtur quoque quia aliqua tyrannica gubernia civium iura totaliter ignorant, ita ut singuli cives vel plerique eorum multas iniurias ab ipso gubernio perferant quoad iura personae naturalia.

c) Postremo quod nunc appellatur « L'etica della situazione », i. e. evolutio moralis philosophiae, quam Congregatio Sancti Officii iam condemnavit, denuo et magna solemnitate condemnanda est, ita ut omnibus fidelibus clare pateat quod principia moralia doctrinae christianae unicum principium inconcussum et fundamentum vitae permaneant.

4. *De conditionibus necessariis ad administrationem Sacramentorum Etherodoxis.*

a) *Adultis Etherodoxis.* Frequenter adulti Etherodoxi, cum ad Ecclesiam Catholicam reverti volunt, inviti professionem fidei emittunt, quia illis incongruens et non necessaria videtur. Incongruens et non necessaria, quia practice symbolum apostolicum semper crediderunt.

Si isti Etherodoxi habitualiter Ecclesiam Catholicam frequentent, peto ut haec frequentatio Ecclesiae locum teneat professionis fidei, et illis possimus, post aliquot tempus huius frequentiae, Sacramenta administrare.

b) *Minoribus Etherodoxis.* Si minores usque ad decimum quartum annum aetatis Sacramenta petunt et licentiam eorum parentum et Sanctae Sedis producunt, eis omnia Sacramenta administramus. Si possibilis est, peto ut Episcopo loci detur potestas permittendi ut isti minores ad Sacramenta admittentur, ut res facilius sit. Experientia docet quod pluries si minores ad Ecclesiam Catholicam admittentur, eorum parentes facile sequentur.

5. *De matrimonio mixto.*

a) In aliquibus regionibus, e. g. Aegyptus et Eritrea, matrimonium mixtum in Ecclesia Catholica contrahentes permissionem recipiunt coereemoniam nuptialem repetendi in Ecclesia Etherodoxa etsi haec coereemonia ad effectos civiles non semper necessaria sit. Hanc permissionem hic nos non damus et semper omnes cautiones petimus. Hae variationes disciplinae catholicae in regionibus finitimis saepe fidelium mentes confundit.

Ut fidelium mentium et conscientiarum confusio vitetur, peto utrum possibile sit 1) ut fideles docemus quod tantum illud matrimonium quod in Ecclesia Catholica contrahitur est verus contractus matrimonialis, dum illa coereemonia nuptialis quae in Ecclesia Etherodoxa celebratur tantum coereemonia civilis et socialis est; 2) ut illis semper permissionem demus — si petatur — ut ad Ecclesiam Etherodoxam eant, dummodo clare cognoscant quod illic coereemoniam mere socialem et civilem ponunt.

b) Similiter in aliquibus locis matrimonium quod contra Ecclesiae leges contractum est, post factum facile sanatur, etsi pars etherodoxa cautiones neget. Denuo haec praxis fidelium mentes confundit, quia quod impossibile erat ante matrimonium, i. e. nuptias contrahere cum etherodoxo, post matrimonium permittitur et sanctificatur maxima cum facilitate. Clare videtur quam pernicioosa haec praxis sit genuino sensui vitae Christianae.

✠ AUGUSTINUS BARONI
Episcopus tit. Baleciensis
Vicarius Ap. Khartumensis

4

EXC.MI P. D. IRENAEI DUD

Episcopi tit. Barcuseni, Vicarii Ap. Rumbekensis (Rumbek)

Rumbek, 27th. August 1959

Eminency,

Herewith I enclose our suggestions for the coming general Council.

I received a copy of Your Eminency's circular information very late during the first half of August, so that I had not enough time to consult better, and this is also why I have not been able to post our suggestions within the required time.

However, I hope the few suggestions here-enclosed will furnish some material as a contribution to the subject matters to be discussed in the coming Oecumenical Council.

Wishing you and the coming General Council the best of successes, I beg to remain,

Faithfully yours in Christ Jesus,

✠ IRENEO DUD

Vicar Ap. of Rumbek

A) *Quoad doctrinam*

1. Ne nova dogmata proponantur nisi antea caute perspecta sit eorum praesens utilitas et necessitas, atque eorum effectus in nostris relationibus cum fratribus separatis.

2. *Definitiones dogmaticae:*

a) Examini subiiciatur convenientia definiendi ut dogma revelatum B. M. Virginem esse Mediatricem omnium gratiarum.

b) Cardinalis Newman et alii beati martyres Angliae canonizentur, ut via ad unionem Anglicanorum facilius evadat.

c) Valde optanda est canonizatio beatorum martyrum Uganda.

B) *Quoad disciplinam Cleri*

Caelibatus maxime veretur a non-catholicis, qui considerant eum esse contra naturam et Scripturam. Praeterea multos iuvenes catholicos retinet a statu sacerdotali amplectendo.

Proponimus ergo ut coelibatus maneat « lex generalis Ecclesiae »,

sed nuptiae permittantur clericis in quibusdam casibus et circumstantiis. Videant igitur Patres matrimonium permittendum sit:

- a) Sacerdotibus lapsis, qui matrimonium iam attentaverunt.
- b) Iis quoque qui coelibatum esse aliquid nimis difficile et intolerabile experiuntur (« melius est enim nubere quam uri »).
- c) Ordo Diaconorum coniugatorum instituat.

C) *Quoad Liturgiam*

a) Lingua latina maneat lingua universalis Liturgiae catholicae et praefenda est in documentis Curiae et in lectionibus Seminariorum. Hoc adiuvat unitatem et universalitatem Ecclesiae.

Versiones vernaculae vero faveantur ad usum fidelium ut melius intelligant et uberius participant sacrae Liturgiae.

b) Uniformitas Liturgiae quam potius retinenda est; diversitas ostenderet defectum unitatis in Ecclesia.

c) Divini Officii recitatio facilius reddatur praesertim sacerdotibus in partibus infidelium, sive auferendo sive breviando nonnullas partes.

d) Administratio Sacramenti Confirmationis concedatur omnibus sacerdotibus in casu necessitatis pro beneficio omnium Christifidelium.

e) Sacramentum « Extremae Unctionis » appelletur « Unctio Infirmorum » et administretur quibusvis infirmis gravioribus, ut timor eius auferatur et infirmus ordinarie cum plena conscientia recipere id possit.

D) *Quoad reformationem Codicis Canonici*

De Matrimonio: a) Reductio impedimentorum et requisitorum, praesertim quoad proclamationes et documenta (quoad documenta quae requiruntur ex diversis paroeciis res satis difficilis evadit).

b) Disciplina fiat magis liberalis quoad permittenda matrimonia mixta, quae frequentiora in missionibus occurrunt.

c) Celebratio religiosa matrimonii sollemnior desideratur.

E) *Animadversiones generales*

a) *Quoad ieiunium*, condiciones pressius definiantur, attentis hodiernis adiunctis.

b) *Quoad censuram librorum*, praevia censura exercentur ope Officii Dioecisani (instituenti) pro relationibus cum prelo et auctoribus.

c) *Quoad professionem fidei*, formulae videntur antiquatae et obligatio professionis nimis frequens.

d) *Quoad Actionem Catholicam et Institutum Saeculare*, recens legislatio introducatur in C.I.C.

e) *Formula absolutionis a censuris* aboleatur in Sacramento Poenitentiae cum absolutio a censuris sit facienda in tribunali.

f) Benedictio Papalis sit unica benedictio quando datur in fine Missae.

g) Congregatio Romana vel Commissio Cardinalitia instituat pro reditu Protestantium et altera ad promovendam conversionem Islamitarum.

h) *Relationes inter missionarios et clerum indigenum* melius definiantur, ut maior charitas et mutua cooperatio oriantur: dissensio enim origo est magnarum difficultatum ex quibus opus apostolicum retardatur.

i) *Segregatio « coloris »* plene condemnari et eradicari debet ab Ecclesia. *Ratio*: Cum Communismus condemnat hanc segregationem, aliquam superioritatem videtur ostendere super religionem catholicam, si Ecclesia in hoc problemate aliquid non definiat. Praeterea valde dolendum est hunc lacrimabilem segregationis errorem quaedam membra Ecclesiae infecisse.

j) Considerent Patres Concilii utilitatem edendi *aliquam ephemeridem* officialem vaticanam (lingua Anglica vel vernacula africana) ut doctrina catholica, praesertim in quaestionibus socialibus et vita religiosa, latius et efficacius evulgetur in Africa.

k) *Emissiones « Radio Vaticanae »* potentiores efficiantur, saltem sicut « Voice of America » vel « B.B.C. », ope stationum sic dictarum « Relay Stations », ita ut melius audiantur ubique, praesertim in Africa. *Ratio*: Boni catholici exspectant doctrinam catholicam de quaestionibus socialibus magis quam propagandam cuiusvis magnae vel parvae nationis.

l) Societates Sacrae Scripturae catholicorum cum non-catholicis facilius permittantur. Etenim absoluta separatio impedit fructuosam discussionem et non favit conversioni et reunioni.

m) Maiora problemata in Africa sunt *Communismus et Islamismus*. Communismus imbuit eos qui superioribus studiis incumbunt, praesertim in Universitatibus, ita ut, omnibus communisticis modis edocti, fiant postea duces huius systematis in patria sua.

Islamismus, e contra, offert meliores conditiones sociales et opportunitates iis qui in iisdem scholis ad Islamismum inclinant.

Videant ergo Patres quid sit faciendum ad solvendas has difficultates.

✠ IRENAEUS DUD
Episcopus tit. Barcusenus
Vicarius Ap. Rumbekensis

5

REV. MI P. D. DOMINICI FERRARA

Praefecti Ap. Mopoiensis (Mopoi)

Mopoi, die 30 augusti 1959

Eminentissime ac Reverendissime Domine,

Litteras — Prot. N. IC/59-1966 — quas Eminentia Vestra, die 18 iunii 1959, humilitati meae benigne mittere dignatus est, gratissimo animo excepi.

Ea omnia, quae mihi, etiam ratione habita cum consilio meo ecclesiastico, visa sunt utilia ad pertractanda in proximo Concilio Oecumenico, heic breviter Eminentiae Vestrae expono:

1. *Quoad Communismum.* Abhinc plurimos annos, Sancta Mater Ecclesia in toto orbe terrarum quam maxime laborat ex illa infensissima et perniciosissima lue, quae vocatur « Communismus », quae omnem socialem, moralem, religiosum et supernaturalem subvertit.

Utique, iam pluries, Sancta Mater Ecclesia, istam diram et maxime detestabilem doctrinam et praxim reiecit atque damnavit, sed, mea sententia, perutile esse puto, pro populi christiani pace ac fide, ut, data occasione, Concilium Oecumenicum *totam et per singula capita*, istam pessimam doctrinam et praxim damnet et reiciat.

2. *Quoad Sacras Scripturas.* His nostris temporibus, quam plurima studia de Canonicitate, Textu, Interpretatione et praesertim de Divina Inspiratione illorum Librorum Sacrorum, qui ad Revelationem spectant, facta sunt; atque etiam multa et maximi momenti Documenta a Romanis Pontificibus edita sunt.

Valde optamus ut Concilium Oecumenicum praecipuas conclusiones ex istis studiis et Documentis Pontificiis eruat et populo christiano uti firmiter tenendas et fideliter servandas proponat, necnon relationes et concinnam concordiam inter scientiam et Revelationem perspicue exponat.

3. *Quoad rem canonicam.* Patrum Concilii Oecumenici iudicio, haec subiicienda esse, existimo:

a) Can. 136 § 1 statuit ut omnes clerici decentem habitum ecclesiasticum, secundum legitimas locorum consuetudines et Ordinarii loci praescripta, deferant.

Quia vero vestitus frequentibus mutationibus, decursu temporis,

obnoxius est, opportunum puto ut vestes clericales mutari et novis moribus aptari, propter praesentia tempora et adiuncta, ita possint, ut vestis talaris adhiberi debeat dum sacerdos Missam offert aut alias functiones ecclesiasticas peragit, et alia vestis, extra functiones sacras indui possit, quae non sit a laicali valde distincta, sed tamen statui et conditioni clericali conveniens.

b) Can. 132 § 1 legem caelibatus ecclesiastici sancte vindicat pro omnibus clericis maioribus, quae dignitati, naturae et muneribus sacerdotis Novi Testamenti maxime convenit.

Quod tamen ad reductionem clericorum maiorum ad statum laicalem pertinet ad normam can. 213 § 2, mihi videtur durissimum esse, praesertim hisce nostris temporibus.

Maxime opportunum existimo ut Patres Concilii hanc legem iterum diligenter perpendant, praesertim in hodiernis adiunctis et pro iis Clericis maioribus qui, sine vocatione divina vel sine gravi mentis consideratione et animi nimia levitate, ordines maiores susceperunt, in primis in terris missionum.

Si Patres Concilii illam legem saltem quoad illos clericos maiores de quibus mentionem feci, mitigare aliquantum decernerent, multa atque perlacrimabilia scandala tollerentur, periculum multorum incidendi in apostasiam minueretur, et proles ex eorum matrimonio suscepta, in pristinum statum restituta, operam et adiuventum ad Ecclesiae apostolatuum laicalem praeberet.

c) Can. 134 vitam communem inter Clericos suadet clero saeculari quia multum confert ad praeservandam continentiam et sanctitatem fovendam.

Sed, his nostris temporibus praesertim in terris missionum, hanc vitae formam inter clericos quam maxime convenire puto propter innumerabilia et omnis generis pericula huius saeculi necnon propter plurima et maxima bona, quae ex ea procedunt.

Valde optandum est Concilium Oecumenicum saltem aliquam formam vitae communis inter clericos praesertim in missionibus statuere.

d) Can. 454, qui ad inamovibilitatem parochi spectat, arbitror magis expedire ut parochi omnes, qui vel senectutis, vel inscitiae causa, ad bonum paroeciae curandum amplius non valent, potius ad nutum Ordinarii loci removeri queant.

4. *Quoad apostolatuum laicorum.* Quae de apostolatu laicorum, hisce temporibus, pluries et perspicue, in magnis conventibus acta sunt et in primis a Romanis Pontificibus propugnata sunt, enixe postulo ut etiam a Patribus istius Sacri Concilii perpendantur et populo christiano ita explicantur et proponantur ut maius incrementum bonorum operum inde

eveniat et salus totius humani generis magis ac magis foveatur et Regnum D. N. Iesu Christi in toto orbe terrarum citius constituatur.

Consilium quoque illud, quod, in quodam magno conventu nuper habito, de apostolatu laicorum, propositum fuit, scilicet de laicis, etiam in matrimonio constitutis, ad sacrum diaconatus ordinem promovendis, instanter precor ut iterum perpendatur, ut, si fieri potest, praesertim in terris missionum, opportunius sacerdotum inopiae provideatur.

5. *Quoad rem liturgicam.* Praecipua ac magni momenti capita omnium illarum rerum, quae de re liturgica in his ultimis magnis conventibus et in Pontificiis Documentis acta sunt, etiam in Concilio Oecumenico agenda atque populo christiano apprime proponenda esse, aestimo.

Quae, sermone vulgari vel sermone latino in Missa litanda, in Sacramentis administrandis et in sacris functionibus persolvendis, dicenda sunt, Concilium Oecumenicum perpendat ac statuatur, ut quam maxime communicatio inter fideles et sacerdotem in laudem Deo offerendam habeatur.

Vehementer precor Patres Concilii ut operam dent, ut quamprimum Codex legum liturgicarum edatur, et Breviarii Romani recognitio quoad lectiones, hymnos et responsoria curetur.

6. *Quoad populum christianum.* Quam plurima de sic dicta « Quae-
stione Sociali », in magnis conventibus, in scriptis, in studiis et praesertim in Documentis Pontificiis, hodiernis temporibus, edita sunt.

Valde exposco a Concilio Oecumenico ut quae, ad veram pacem curandam et unitatem populi christiani magis fovendam, in ista « Quae-
stione Sociali » pertinent, iterum proponantur et commendantur, ita ut Christifideles non tantum errores abiiciant sed etiam bonum commune, charitatem, iustitiam et bonos mores magis ac magis excolant et promoveant.

Haec, Eminentiae Vestrae Reverendissimae scribere et istius praeclarae Commissionis Antepreparatoriae Pro Concilio Oecumenico iudicio, omnino subiicere, in mea humilitate duxi.

Interim intimos animi sensus reverentiae et oboedientiae accipere dignetur.

Eminentiae Vestrae Reverendissimae
humillimus servus

DOMINICUS FERRARA
Praefectus Ap. Mopoiensis